

Dosarul nr. 3ra-810/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: V. Pădurari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, N. Chircu, S. Procopciuc)

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix” împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”, s-a casat hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2016 SRL „Splendorix” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Bălți privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 25 octombrie 2016 în adresa întreprinderii a parvenit referința ÎS „Cadastru”, la care a fost anexată decizia din 27 martie 2003 a Consiliului municipal Bălți nr. 34/23 „Cu privire la acordarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică”.

Reclamanta a menționat că la 17 noiembrie 2016 a înaintat Consiliului mun. Bălți o cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea deciziei din 27 martie 2003 nr. 34/23 „Cu privire la acordarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică”, ca fiind întocmită contrar prevederilor legale.

Totodată, reclamanta a afirmat că i se încalcă drepturile și interesele prin neadmiterea cererii prealabile, dar și prin menținerea în vigoare a unui act administrativ nelegitim, din denumirea căruia rezultă că doar s-au acordat materialele de delimitare, dar nu s-au aprobat listele terenurilor din domeniul public și ale celor din domeniul privat.

A mai invocat că în conformitate cu prevederile pct. 3) a hotărârii nr. 837 din 14 august 2001 „Despre unele măsuri privind delimitarea terenurilor proprietate publică”, Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, în comun cu reprezentanții

autorităților publice centrale și locale, va efectua în anii 2001 - 2002 identificarea terenurilor din hotarele unităților administrativ-teritoriale, cu întocmirea și generalizarea listelor terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, aprobate prin decizia autorităților administrației publice locale.

Reclamanta a relevat că neprezentarea de către pârât a probelor ce confirmă legalitatea actului emis constituie temei de anulare a acestuia, cu excepția cazurilor când înscrierile sau alte probe ce au servit ca temei pentru emiterea actului administrativ se află la reclamant, iar dânsul nu deține astfel de acte.

La 9 iunie 2017 SRL „Splendorix” a depus cerere de concretizare a acțiunii.

În motivarea acesteia a indicat că la 25 octombrie 2016 în adresa întreprinderii a parvenit referința ÎS „Cadastru”, la care a fost anexată decizia din 27 martie 2003 a Consiliului municipal Bălți nr. 37/23 „Cu privire la acordarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică”.

SRL „Splendorix” a solicitat anularea deciziei din 27 martie 2003 a Consiliului mun. Bălți nr. 37/23”Cu privire la alocarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică”.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de SRL „Splendorix”, casată hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Instanța de apel a remarcat că din extrasul din Registrul bunurilor imobile de nu se poate confirma că textul actului normativ - decizia Consiliului mun. Bălți nr. 37/23 din 27 martie 2003 cu anexele acesteia i-a fost comunicată reclamantei.

Luând cunoștință cu acesta la 25 octombrie 2016, SRL „Splendorix”, în termen de 30 de zile, la 17 noiembrie 2016 a expediat Consiliului mun. Bălți cerere prealabilă, solicitând revocarea actului administrativ.

Mai mult că, examinând cererea prealabilă, Consiliul mun. Bălți nu a respins-o ca tardivă, ci ca neîntemeiată, prin urmare a considerat-o depusă în termen.

Curtea de Apel Bălți a relevat că la materialele cauzei nu există dovadă că răspunsul la cererea prealabilă a fost expediat reclama tei, deși la referința la acțiunea civilă, este anexată decizia din 22 decembrie 2016 a Consiliului mun. Bălți prin care cererea prealabilă s-a respins ca neîntemeiată.

Dat fiind că cererea prealabilă a fost recepționată la 18 noiembrie 2016, termenul - limită pentru soluționarea acesteia de către Consiliul mun. Bălți era 18 decembrie 2016. În acest termen de la organul emitent răspuns la cererea prealabilă nu a fost primit.

Deci, instanța de apel a conchis că în speță, termenul de 30 de zile pentru adresarea în instanța de judecată începe din 18 decembrie 2016 - data expirării

termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii prealabile. Iar, acțiunea civilă a fost depusă de SRL „Splendorix” la 30 decembrie 2016, prin urmare în termenul prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Curtea de Apel Bălți a mai reținut că SRL „Splendorix”, în calitate de reclamant nu a confirmat în instanța de judecată că prin actul administrativ contestat, drepturile sale pretinse au fost lezate și anume în ce constă încălcarea. Or, în sensul art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, doar persoana interesată poate să se adreseze în instanță cu acțiune de apărare a drepturilor sale lezate, drepturi care nu s-au confirmat în speță.

La 27 aprilie 2018, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Splendorix” a declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a indicat că i se încalcă drepturile și interesele prin neadmiterea cererii prealabile, dar și prin menținerea în vigoare a unui act administrativ nelegitim, din denumirea căruia rezultă că doar s-au acordat materialele de delimitare, dar nu s-au aprobat listele terenurilor din domeniul public și ale celor din domeniul privat.

Recurenta a menționat că contractul de arendă a cărui obiect este un bun din domeniul public, constituie act administrativ și poate fi contestat în instanța de contencios administrativ.

A mai menționat că instanța de apel în mod eronat a concluzionat că actul contestat este legal și nu afectează drepturile reclamantei, or prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 37/23 din 27 martie 2003 „Cu privire la acordarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică” se încalcă în mod vădit drepturile și interesele SRL „Splendorix”.

SRL „Splendorix” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 30 ianuarie 2018.

Recurenta a recepționat decizia contestată la 1 martie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 104).

Astfel, recursul declarat la 27 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Splendorix”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Splendorix” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Splendorix”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Splendorix”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva